

II.

Жално си блѣ овчица
 Изъ Стоянови кошари,
 Жално си блѣ нарежда:
 „Кждѣ си левентъ овчарко,
 Стояне младъ ступанино,
 Гдѣ ми е агне галено,
 Моето шиле шарено,
 Мама да си го подое,
 Първа ми рожба хубава?“
 — Отговаря стара ступанка —
 Стояновата майчица:
 „Стояна войникъ вземаха
 И на граница пратиха,
 А вълци агне грабнаха.
 Жали ний двама да жалимъ,
 Да жалимъ още да тжимъ,
 Азъ за мойто мило чедо,
 А ти за агне шарено!“

Горка Горчица.

Камънаръ.

(продължение).

Новиятъ облакъ се разположилъ гордо между слънцето и земята.

Никога хората не сж запомнили такъвъ дъждъ. Прѣ-обърнатииятъ камънаръ съ удоволствие заливалъ земята съ дъждъ и градъ съ такава сила, че измъкнатитѣ съ коренъ дървета плавали въ рѣдка калъ. Прѣзъ врѣме на тоя страшно проливенъ дъждъ, който продължилъ нѣколко часа, ручейкитѣ се обърнали въ потоци, потоцитѣ въ водопади, моретата се смѣсили едно съ друго